

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

בפני כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי

מבקשת:

מדינת ישראל
משטרת ישראל
יחידת להב 433
יאחב"ל

באמצעות ב"כ:

רפ"ק גיל ראכלין, רס"ל זהר ארז

נגד

משיבים:

1. יונתן אוריך

באמצעות עוה"ד עמית חדד

2. עומר מנצור

באמצעות עוה"ד אלי פרי

(העורר בתיק ע"ק 31186-01-26)

3. צחי ברוורמן

באמצעות ב"כ עוה"ד ז'ק חן ופרופ' יניב ואקי

(העורר בתיק ע"ק 31957-01-26)

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

החלטה

בעניין החקירה בפרשת ה"בילד" ו"הפגישה הלילית" (תנאי השחרור בעניין חקירת "רכבת בשער" אינם קיימים)

- 1 בקשה להארכת תוקף תנאי השחרור של המשיב 1, שהוטלו עליו במסגרת החלטת
- 2 בית-המשפט המחוזי מרכז לוד מתאריך 18.9.25 (עמ"י 33443-09-25) וזאת למשך
- 3 60 ימים נוספים ועררם של המשיבים 2 ו- 3 על החלטת קצין המבקשת להורות על
- 4 שחרורם בתנאים.

5

6

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

א. הבקשות :

(1). הבקשה נגד המשיב 1 והערות ביחס אליה :

הבקשה נגד המשיב 1 הינה להאריך את תנאי השחרור שנקבעו בהחלטת בית-המשפט המחוזי הנכבד (עמ"י 33443-09-25) מתאריך 18.9.25, אשר האריכם **מתאריך 10.9.25** במשך 60 ימים נוספים.

נטען בבקשה: "נגד החשוד קיים איסור עיסוק בלשכת ראש הממשלה. מדובר בעבירות חמורות ביותר ותיק שחלקו כבר מתנהל בבית-משפט, ובעניינו של החשוד מתקיים תהליך שימוע".

נמסר בבקשה, כי המשיב 1 נעצר בתאריך 18.9.25 בחשד לביצוע עבירות של מסירת ידיעה סודית כדי לפגוע בביטחון המדינה לפי סעיף 113 (ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, איסוף סודות במטרה לפגוע במדינה לפי סעיף 113 (ג) (2) לחוק, מסירת ידיעה סודית לפי סעיף 113א לחוק, קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק והשמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק.

תנאי השחרור העומדים לדיון במסגרת **תיק חקירה זה – ה"בילד"**, שאותם מבקשים להאריך ב – 60 ימים נוספים, נקבעו בידי בית-המשפט המחוזי הנכבד.

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

ואלו תנאי השחרור המתבקשים עתה בידי המבקשת:

א. איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשה, לפי רשימה שמית חדשה שנמסרה לראשונה לתיק בית-המשפט במסגרת בקשה זו, ורק לאחר בקשת בית-המשפט מתאריך 8.1.26 כי הדבר יובהר:

רשימת האנשים ב"פרשת הבילד" לגביהם מבוקש איסור יצירת קשר:

- א. אליעזר פלדשטיין – הוגש נגדו כתב אישום בתיק.
- ב. אריה רוזנפלד – הוגש נגדו כתב אישום בתיק.
- ג. ישראל איינהורן – שותף עסקי וחשוד בתיק שיש נגדו צו מעצר תלוי ועומד.
- ד. עופר גולן – נחקר כחשוד בתיק.
- ה. ח.מ. – נחקר כחשוד בתיק.
- ו. י.ג. – נחקר כחשוד בתיק.
- ז. א.ל. – נחקר כחשוד בתיק.
- ח. פסח יהודה ברנט – נחקר כחשוד בתיק.
- ט. רביב גולן – עד בתיק.
- י. י.י. – עד בתיק.
- יא. ר.ש. – עד בתיק.
- יב. מ.מ. – עד בתיק.
- יג. נ.ל. – עד בתיק.
- יד. א.כ. – עד בתיק.
- טו. ש.א. – עד בתיק.
- טז. כ.ג. – עד בתיק.
- יז. ב.א. – עד בתיק.
- יח. י.מ. – עד בתיק.
- יט. ג.א. – עד בתיק.

תשומת הלב, כי ברשימה דלעיל נפקד שמו של ראש הממשלה, כלומר המבקשת אינה עותרת לאיסור יצירת קשר של משיב 1 עם ראש הממשלה.

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברורמן נגד מדינת ישראל

וידוגש: הרשימה שלהלן, שעמדה עד כה לדיון בבתי-המשפט, שבה ניתן למצוא את שמו של ראש הממשלה, נוגעת לפרשת "רכבת בשער" ונוכח ביטול התנאים היא אינה רלוונטית עוד לדיון:

מאת: רפ"ק גלעד פרץ

מזכר: רשימת מעורבים

בתמונה להחלטת הנשיא, השופט מנחם מורחזי מתאריך 12.05.2025 על איסור יצירת קשר עד לתאריך 10.08.2025.

להן רשימת המעורבים שאסור על החושד יוטן אוריד. ליצור איתם קשר:

1. רוח"מ
2. אלי פדלשטיין
3. עובד חברת קוויס
4. ישראל אימנורין
5. גי פטליק
6. גיל בירגר
7. דוד סאיג
8. פולי מורדכי
9. עובדי לשכת רוח"מ
10. עובדי חברת פרספסן
11. עובדי חברת טובארד

גלעד מרץ, רפ"ק
סרט"ח חקירות בעמ"א

ואולם, למרות הרשימה העדכנית שהוגשה צוין, בהודעה נוספת, אחרת, כי מתבקש: "איסור יצירת קשר עם כלל הנחקרים בתיק הן באזהרה והן בהודעות פתוחות (ראה הנמקה במסמך מטעם הפרקליטות)".

וכן התבקש **במסמך בקשה אחר**: "איסור יצירת קשר עם **כלל העובדים** בלשכת ראש הממשלה, לרבות ראש הממשלה עצמו":

16. איסור יצירת קשר עם כלל העובדים בלשכת רה"מ, לרבות רה"מ עצמו.

וידוגש פעם נוספת, שהרשימה השמית שנמסרה לידי המשיב 1 עד כה, ושאליה התייחסו ההחלטות השיפוטיות, הייתה רשימה שמית שנמסרה בהקשר לחקירת "רכבת בשער", והיא אינה רלוונטית עוד לדיון.

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

ב. איסור יציאה מן הארץ.

ג. ערבויות.

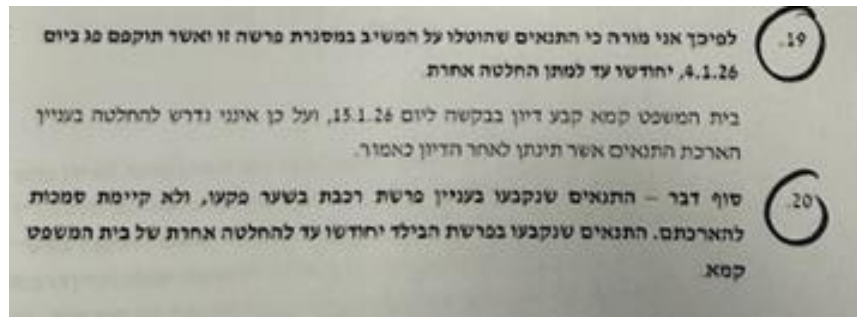
ד. התייצבות לחקירה לפי דרישה.

ה. "איסור עיסוק" – **בלשכת ראש הממשלה בלבד** - זהו תנאי אשר הוסף בהחלטת בית-המשפט המחוזי הנכבד באמצע חודש ספטמבר 2025, הן בפרשת "רכבת בשער" והן בפרשת ה"בילד" ואשר קיבל הבהרה בהחלטה העדכנית (עמ"י 25-11-29314), כלומר שהאיסור **אינו כולל עיסוק במסגרת מפלגת וסיעת הליכוד.**

ו. בבקשה זו, הוספה גם בקשה **חדשה** לאיסור עיסוק בחברת "פרספשיין", שלפי הטענה בבעלות ישראל איינהורן.

ויודגש: המצב המשפטי הקיים הינו כפי החלטת בית-המשפט המחוזי הנכבד מתאריך 8.1.26 (עמ"י 26-01-9754), אשר קבע בעמוד 9 ובסעיפים 19 – 20 כדלקמן:

"לפיכך אני מורה כי התנאים שהוטלו על המשיב במסגרת פרשה זו ואשר תוקפם פג ביום 4.1.26 יחודשו עד למתן החלטה אחרת...סוף דבר – התנאים שנקבעו בעניין פרשת רכבת בשער פקעו, ולא קיימת סמכות להארכתם. התנאים שנקבעו בפרשת הבילד יחודשו עד להחלטה אחרת של בית המשפט קמא."

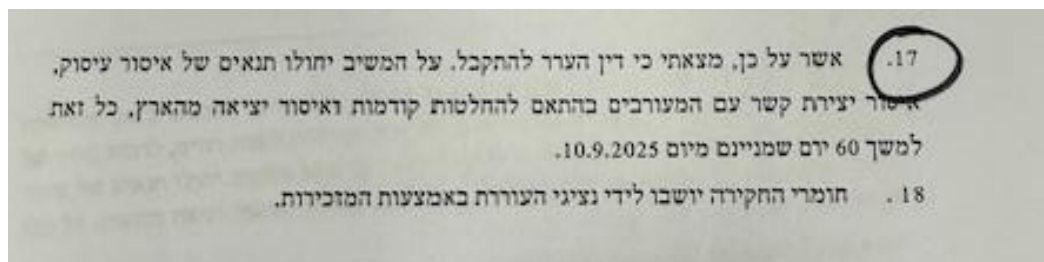

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

ואילו תנאים חודשו ? בעניין זה אפנה להחלטת בית-המחוזי הנכבד הקודמת, מאמצע חודש
ספטמבר 2025, שיצרה את התנאים המגבילים (עמ"י 33443-09-25):

אם כן, המסקנה מצירוף שתי ההחלטות של בית-המשפט המחוזי הנכבד היא שהתנאים שחודשו
הם אלו המתייחסים לחלק שנקבע ביחס לפרשת ה"בילד" בלבד, והם נקבעו בהחלטת בית-
המשפט המחוזי בסעיף 17 (עמ"י 33443-09-25), ואילו התנאים הנוספים שאותם מבקשת
משטרת ישראל עתה – ובעיקר רשימת מנועי הקשר – לא היו ולא עמדו כלל בפני בית-
המשפט המחוזי הן בהחלטתו מתאריך 18.9.25 (עמ"י 33443-09-25) והן בהחלטתו מתאריך
8.1.26 (עמ"י 9754-01-26).

כלומר, למשל, כאשר בית-המשפט המחוזי הנכבד בסעיף 7 דלעיל קובע: "...איסור יצירת קשר
עם המעורבים, בהתאם להחלטות קודמות..." הוא ממילא מתייחס לרשימה השמית שנדונה
עד כה ושהיתה אך ורק רלוונטית לתיק "רכבת בשער".

כבר עתה לנוחות הקורא שאינו בקיא בפרטים יובאו הדברים הבאים:

חקירת ה"בילד" הינה מחודשים אוקטובר-נובמבר 2024.

משיב 1 כלל לא נעצר בגין פרשה זו.

הוא מעולם לא הובא לבית-המשפט ולא שוחרר בתנאי בית-המשפט בגין פרשה זו.

משיב 1 נעצר בחודש אפריל 2025 ושוחרר בחודש זה בהחלטות בית-המשפט אך ורק בפרשת "רכבת
בשער".

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

1 תנאי השחרור, שנולדו בחודש אפריל 2025, ושאליהם יתייחסו בהמשך הדרך החלטות בית-
2 המשפט המחוזי, נקבעו אך ורק בפרשת "רכבת בשער" ונוכח החלטת בית-המשפט המחוזי מיום
3 8.1.26 - הם אינם קיימים עוד.

4
5 בחודש ספטמבר 2025 שידכה המבקשת את שתי הפרשות יחד לבקשה אחת ומכאן והלאה הן
6 נדונו בבתי-המשפט כאחד.

7
8 בתאריך 18.9.25 נמסרה החלטת בית-המשפט המחוזי הנכבד דלעיל, אשר אישרה את הארכת
9 התנאים בפרשת "רכבת בשער", הוסיפה את תנאי איסור העיסוק וכרכה את שתי הפרשות לעניין
10 אחד.

11
12 והנה, בתאריך 8.1.26, בהחלטת בית-המשפט המחוזי דלעיל, הותרו את הדבקים בין שתי הפרשות,
13 ונקבע כי התנאים, שהיו עד כה בפרשת "רכבת בשער" אינם תקפים עוד, תוך שהוא מחדש את
14 התנאים שנקבעו בפרשת ה"בילד".

15
16 כאמור, תנאי השחרור שחודשו בפרשת ה"בילד" נסמכו על תנאי השחרור שנקבעו בפרשת "רכבת
17 בשער" ומרביתם אינם עומדים עוד בפני עצמם, משום שאין לפרש את החלטת בית-המשפט המחוזי
18 ככזו שביקשה לחדש תנאים שאותם ביטל באותה החלטה.

19
20 עתה, לראשונה, מבקשת משטרת ישראל, ליצור תנאים שחלקם יש מאין, חדשים, ויצוין שאין זו
21 הפעם הראשונה שכך היא נוהגת.

22 (2). עררו של המשיב 2 והערות נוספות :

23
24
25 כעולה מכתב הערובה, משיב 2 חשוד אך ורק בעבירה של שיבוש מהלכי חקירה לפי סעיף 244 לחוק
26 העונשין התשל"ז, אך עיון בחקירתו באזהרה (במ/10) מלמד כי הוספו גם עבירות של מרמה והפרת
27 אמונים לפי סעיף 284 לחוק הנ"ל, וגילוי בהפרת חובה לפי סעיף 117 (א) לחוק הנ"ל.

28
29 מכל מקום, אליבא דכולם, הוא אינו חשוד כלל בחשדות הנוגעות לתיק ה"בילד" דלעיל, אלא
30 בהתייחס לאירוע "הפגישה הלילית".

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

משיב 2 עורר על החלטת קצין החקירות, אשר בתאריך 11.1.26 הורה על שחרורו בתנאים הבאים :

א. הרחקה מלשכת ראש הממשלה וממחנה הקריה לתקופה של 15 ימים עד ליום 26.1.26.

ב. איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשה וכל עובדי לשכת ראש הממשלה לתקופה של 30 ימים עד לתאריך 10.2.26.

ג. איסור יציאה מן הארץ לתקופה של 60 ימים עד ליום 12.3.26 והפקדת דרכון בתחנת המשטרה (תשומת הלב להבדל בתקופה המבוקשת בין עניינו של משיב 3 – 30 ימים).

ד. ערבות עצמית בסך 5,000 ₪.

לעניין סעיף ב' נמסרה רשימת מעורבים, כדלקמן : "א. כלל לשכת ראש הממשלה (מהראשון בלשכה עד האחרון). ב. כל אנשי מערך ביטחון מידע בצה"ל...ג. גורמים נוספים מצה"ל, ככל שיעלה מחקירת תיק השיבוש" :

רשימת האנשים ב"תיק השיבוש" לגביהם מבוקש איסור יצירת קשר :

- א. כלל לשכת ראש הממשלה (מהראשון בלשכה ועד האחרון).
- ב. כל אנשי מערך ביטחון מידע בצה"ל (לנוכח העובדה שעסקו בחקירת ההעברה של המידע הסודי ל"בילד").
- ג. גורמים נוספים מצה"ל ככל שיעלה מחקירת תיק השיבוש.

(2). עררו של המשיב 3 והערות נוספות :

בעניינו של המשיב 3, כעולה מכתב הערר וכתב הערובה, המשיב 3 חשוד בעבירות הבאות : שיבוש מהלכי חקירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין התשל"ז-1977, מסירת ידיעה רשמית על-ידי עובד ציבור לפי סעיף 117 (א) לחוק ומרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק, והוא אינו חשוד כלל בחשדות הנוגעות לתיק ה"בילד" דלעיל.

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

משיב 3 עורר על החלטת קצין החקירות, אשר בתאריך 11.1.26 הורה על שחרורו בתנאים הבאים :

א. התייצבות לחקירה לפי דרישה או למשפט ולכל הליך הקשור בו.

ב. איסור לשבש הליכי חקירה ומשפט (תנאי שאינו מוסיף על הוראות החוק שממילא אוסרות לעשות כן).

ג. חובה להודיע על כל שינוי במען המגורים ובמקום העבודה.

ד. איסור להיכנס לשכת ראש הממשלה (בירושלים ו/או בתל-אביב-יפו) לתקופה של 15 ימים עד ליום 26.1.26.

ה. איסור ליצור קשר בכל דרך שהיא או להיפגש עם אף אחד מהמעורבים בחקירה לתקופה של 30 ימים עד לתאריך 10.2.26.

ו. איסור יציאה מן הארץ לתקופה של 30 ימים עד ליום 9.2.26, הפקדת דרכון בתחנת המשטרה (תשומת הלב להבדל בתקופה המבוקשת מול משיב 2 - 60 ימים).

ז. ערבות עצמית בסך 5,000 ₪.

לעניין סעיף ה' דלעיל נמסרה רשימת מעורבים, כדלקמן : "א. כלל לשכת ראש הממשלה (מהראשון בלשכה עד האחרון). ב. כל אנשי מערך ביטחון מידע בצה"ל...ג. גורמים נוספים מצה"ל, ככל שיעלה מחקירת תיק השיבוש".

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

ב. דיון:

(1) חשד סביר בתיק ה"בילד", שיש בו רלוונטיות לחשד הסביר בתיק ה"הפגישה

הלילית":

חקירת ה"בילד":

בקליפת אגוז, טענת המבקשת ביחס למשיב 1 בתיק זה היא, שעובר לתאריך 6.9.24 הוא ואליעזר פלדטשיין מסרו שלא כדין, בצוותא חדא, את הידיעה הסודית לישראל איינהורן, כדי שהלה יגרום לפרסומה בעיתון ה"בילד" הגרמני, כפי שפורסמה בתאריך 6.9.24. כן נטען, שהשניים מסרו את הידיעה הסודית בתאריך 9.9.25 הן לישראל איינהורן והן לגורמים נוספים, ושהחזיקו בה בצוותא חדא שלא כדין.

מושכלות יסוד בבקשות מעצר או שחרור בתנאים מגבילים או הארכתם, **שתנאי בסיס** לדיון הוא **קיומו של חשד סביר לביצוע העבירה הנטענת**, ובית-המשפט אינו רשאי לעבור לשלב הדיוני הבא של הבקשה, בלא שדן בחומר הראיות הקיים וקבע קיומו של חשד סביר בעוצמה ראויה.

בית-המשפט המחוזי הנכבד, אשר קבע את התנאי בדבר איסור עיסוק קבע בהחלטתו, כי המשיב **הסכים** לקיומו של חשד סביר.

במעמד הדיון מתאריך 18.11.25, טען המשיב 1 נחרצות, כי הוא **מעולם לא מסר הסכמה** ביחס לכך.

אכן, בתחילה, ביקש משיב 1, שבמסגרת החלטה זו **אתייחס** לטענה שלא קיים חשד סביר הקושר את המשיב 1 למיוחס לו בחקירה זו (עמוד 34 שורות 29 – 31). לאחר מכן, מסרו הצדדים הסכמה, כי בית-המשפט לא ידרש לקביעה ראיתית ביחס לכך.

ואולם, **בסופו של יום**, בתאריך 14.1.26 הבהיר המשיב 1, כי הוא **מבקש שבית-המשפט בהחלט יידרש לטיב הראיות ולעוצמתן** (עמוד 58 שורה 7).

מכל מקום, נוכח הטענות הראיתיות שהוצגו **בערם של המשיבים 2 ו-3**, כי לא קיים חשד סביר הקושר אותם לפרשת הפגישה הלילית, משום שהוא נובע מגרסאותיו של אליעזר פלדטשיין (סעיפים 7 – 11 לעררו של המשיב 2, וסעיפים 4, 9, 10 לעררו של המשיב 3), **ונוכח העובדה שכל אמרותיו**

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 25-05-18029 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 26-01-31186 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 26-01-31957 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

של אליעזר פלדשטיין ממילא עומדות לדיון כמשליכות זו על זו בשתי הפרשות, אדון בראיות ותוך
התייחסות לעוצמן.

במסגרת הדיון מתאריך 18.11.25 בעניינו של המשיב 1, הפנו נציגי המבקשת את בית-המשפט לכתב
החשדות אשר נשלח למשיב 1 ואשר עומד בבסיס הליכי השימוע הקיימים (במ/4), שמלמד לטענתם
על שינוי בנקודת האיוון הראייתית.

בסעיף 4 והלאה לכתב-החשדות נמסר כדלקמן:

להלן יפורטו בתמצית החשדות שבכוונת המדינה לייחס למרשך:

4. מרשך מסר בצוותא חדא עם פלדשטיין את תוכן הידיעה הסודית לאיינהורן, מתוך מטרה שהאחרון
יפעל לפרסומה בכלי תקשורת בחו"ל וזה פעל ומסר את תוכנה לעיתון ה-"Bild". בהתאם לכך, עיתון ה-
"Bild" פרסם ביום 6.9.2024 כתבה בה הופיע חלק משמעותי מתוכן הידיעה הסודית. בהמשך לכך, בין
היתר על רקע ספקות שעלו מטעם גורמי תקשורת שונים ביחס למידת המהימנות של תוכן הידיעה
שפורסמה ב-"Bild", ביום 9.9.2024 מרשך ופלדשטיין מסרו בצוותא חדא לאיינהורן את הידיעה
הסודית בתוצרתה המקורית, כפי שקיבל אותה פלדשטיין באותו היום מנאשם 2 בכתב האישום, ארי
רוזנפלד.

כל זאת עשה מרשך בצוותא חדא עם פלדשטיין בעת שאינם מוסמכים לכך, ותוך שהם מודעים לכך, כי
פרסומה של הידיעה נפסל על ידי הצנזור הצבאי, ותוך כוונה לפגוע בביטחון המדינה, ולמצער כשהם
צופים מראש את התרחשות התוצאה כאפשרות קרובה לוודאי.

נוסף על כך, ביום 9.9.2024 מרשך ופלדשטיין מסרו בצוותא חדא את אותה ידיעה סודית בתוצרתה
המקורית למספר גורמים, זאת בעת שאינם מוסמכים לכך.

5. מרשך החזיק את תרגומה המלא של הידיעה הסודית אותה קיבל לידיו מפלדשטיין ביום 7.9.2024,
וזאת כשאינו מוסמך לכך.

6. בנוסף לאמור, ביום 28.10.2024, יום לאחר מעצרו של פלדשטיין ורוזנפלד בין מעשיהם המתוארים
בכתב האישום, מרשך החליף את מכשיר טלפון הנייד שלו ונמנע במכוון מהעברת התכתובות שהיו
אגורות בטלפון הנייד הקודם, זאת במטרה למנוע את השימוש בו כראיה.

הערות נוספות:

לעמדת המבקשת, כתב-החשדות משנה את נקודת האיוון לחובת המשיב 1 (עמוד 27 שורות 29 –
31 לשיבת יום 18.11.25). ואולם, **במסגרת החלטתי הקודמת דחיתי עמדה זו**, והבהרתי, כי חשוד
נותר חשוד עד אשר מוגש נגדו כתב-אישום ורק אז משתנה מעמדו החוקי ל"נאשם", על כל הדינים
המשתמעים מכך. חוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 יוצר אבחנה ברורה בין חשוד

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

לבין נאשם וכתב חשדות, כשלעצמו, חסר ערך ראייתי לעניין זה, אלא שהוא מבטא את עמדת מנסחו בלבד.

ואכן, מסתבר שעמדת מדינת ישראל בפני בית-המשפט העליון בבש"פ 3436-10-25 אוריך נגד מדינת ישראל (26.10.25) הייתה זהה להחלטתי. כלומר, שאין בכתב החשדות, כשלעצמו, כדי לשנות את המסד הראייתי נגד המשיב 1:

11. ראשית, יובהר כי טענתה של המשיבה בערר שהוגש לבית המשפט המחוזי היה ש"נקודת האיזון ברף הראייתי השתנתה לאור הגשת כתב החשדות" (ההדגשה אינה במקור) בפרשת הבילד (פסקה א' לערר). ובהמשך נכתב כי "בעקבות חקירה מתמשכת וחקירה בתיק "הרכבת בשער" [קטארגייט] התווספו חומרים וראיות משמעותיות, ובכך נקודת האיזון השתנתה בעניינו של המשיב עת הצטבר חומר חקירתי רב ורלוונטי בעניינו של המשיב" (פס' ב' לערר). קרי, טענת המשיבה היא כי השינוי בעקבות כתב החשדות הוא במסד הראייתי. משכך טענותיו של המבקש והחלטתו של בית משפט השלום באשר למעמדו הנורמטיבי של כתב החשדות אינו ממין העניין. עמדת המשיבה לא הייתה כי הסטטוס של המבקש השתנה בעקבות כתב החשדות, בדומה למעבר ממעמד של חשוד למעמד של נאשם, אלא שכתב החשדות מעיד על המצב הראייתי בפרשת הבילד, אשר לשיטת המשיבה, מבוסס דיו על מנת לצורך הגשת כתב אישום נגד המבקש.

כאמור, בית-המשפט המחוזי הנכבד קבע בהחלטתו (עמ"י 33433-09-25 פסקה 5) שקיימת הסכמה בדבר קיומו של חשד סביר בכל הקשור לחקירת ה"בילד":

4 בפן המהותי, וזה העיקר, לא ניתן להתעלם מהראיות שהצטברו כנגד המשיב בנוגע
5 לחלקו בפרשת ה"בילד", והצדדים אינם חלוקים כי הן מבססות חשד סביר, ומהראיות הקשורות
6 לפרשת "קטאר גייט", המבססות את בקשת העוררת להטלת התנאי.
7

8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
איני רשאי, במסגרת החלטתי זו, לחלוק אחר קביעת בית-המשפט המחוזי שקבע: "הצדדים אינם חלוקים כי הן מבססות חשד סביר", למרות שב"כ המשיב 1, כאמור, כופר בכך שמסר הסכמה.

יצוין, שקביעה זו, בעניין קיומו של החשד הסביר מכוח ההסכמה, אושרה בידי בית-המשפט העליון, אף אם הוער לעניין ההסכמה, כי קביעת בית-המשפט המחוזי "מוקשית" (ברע"א 3436-10-25 אוריך נגד מדינת ישראל 26.10.25).

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

יחד עם זאת, כפי שבואר לעיל, ביחס לעמדתו העדכנית של המשיב 1 ונוכח עמדתם של העוררים 2 ו 3, בדקתי את חומר הראיות שנאסף בתיק ה"בילד", כפי שנמסר לעיוני בידי המבקשת (עשרה קלסרים) ובחנתי את טיעוני המשיב 1 במסגרת הליכי השימוע (במ/6).

וידגש, כי מאחר שתיק ה"הפגישה הלילית" מבוסס על אמרותיו של אליעזר פלדשטיין, והוא מהווה המשך ענייני, ישיר ואינהרנטי לאמרותיו בתיק ה"בילד", הרי שיש לבחון את כלל אמרותיו ביחס לשני התיקים כמקשה אחת.

אציין, כי המשיב 1 הציג בפניי מסמך סדור, שאותו הגיש במסגרת הליכי השימוע (במ/6) ואילו המבקשת הביאה אל שולחני לבקשתי את חומר הראיות הגולמי שנאסף ואת כל הראיות בתיק "הפגישה הלילית" שאותן סימנתי (במ/1 – במ/52).

כפי שציינתי בהחלטתי הקודמת, בפרשת ה"בילד" הוגש כתב-אישום לבית-המשפט המחוזי תל-אביב-יפו נגד אליעזר פלדשטיין ואדם נוסף (תפ"ח 54284-11-24 - תיאור כתב-האישום ראו פסקות 75 ו 76 לבג"צ 54321-03-25 התנועה לאיכות השלטון נגד ממשלת ישראל – 21.5.25).

יצוין, כי חומר הראיות הלכאורי בתיק זה נדון בהחלטת בית-המשפט המחוזי תל-אביב-יפו מתאריך 3.12.25 (מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נגד אליעזר פלדשטיין) ובערר על החלטה זו עשתש 12293-12-24 מדינת ישראל נגד אליעזר פלדשטיין – 9.12.24). ואולם, קריאת ההחלטות מלמדת שלא נקבעו בהן קביעות עובדתיות או ראיות לכאוריות ביחס למשיב 1, אלא שהדיון באלו סב בעיקר על זירת המחלוקת שניצבה שם - האם הראיות הלכאוריות מלמדות שמעשי הנאשמים דלעיל קיימו את היסוד הנפשי הנדרש לגיבוש העבירה, בעוד שלא הייתה מחלוקת של ממש בדבר קיומו של היסוד העובדתי, כלומר מסירת הידיעה הסודית שלא כדין.

כאמור, בחנתי את חומר הראיות שהובא בפניי (10 קלסרים ואת טיעוני המשיב בשימוע – במ/6) וכן את הראיות הגולמיות בתיק הפגישה הלילית (במ/1 – במ/52) ואעיר את הדברים הבאים:

ראשית, אציין כי אני רואה את עצמי חופשי להתייחס לחומר ראיות גולמי בפרשת ה"בילד", משום שחומר זה הפך גלוי לאחר הגשת כתב-האישום נגד אליעזר פלדשטיין והאחר, ובמסגרת הליך השימוע נגד המשיב 1, שבו הועברו החומרים לידי ב"כ משיב 1. מנגד, ביחס לתיק ה"פגישה הלילית" אתייחס בהירות בדרך של הפניית הקורא אל המסמכים שסומנו.

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

1 המבקשת מבססת את החשד כלפי המשיב 1, בין השאר, על אמרותיו הרבות והשונות של אליעזר
2 פלדשטיין.
3

4 ואולם, כאשר מעיינים בהן לעומק אין להתחמק מן המסקנה הלכאורית, כי מדובר בנאשם אשר
5 מסר גרסאות מתפתחות, שהפלילו את המשיב 1 באורח כבוש רק בסופו של יום, וגם אז הן אינן
6 עולות בקנה אחד עם ראיות לכאוריות אחרות, אובייקטיביות שקיימות בתיק.
7

8 בתחילת הדרך, בחקירות הרבות שאספו משטרת ישראל ושירות הביטחון הכללי, אליעזר פלדשטיין
9 כלל לא הפליל את המשיב 1 כמבצע בצוותא - כפי הטענה בכתב החשדות - והוא לא קשר אותו
10 לביצוע המעשים.
11

12 הוא עמד על כך שהוא לא פעל בהוראתו של מאן דהוא, אלא שנוצר קשר בינו ובין האחר באמצעות
13 אדם נוסף, ולאחר מכן הוא קיבל את המסמך מהאחר בפגישה בקריה בתל-אביב ומשלב זה מסר:
14 "אני ניסיתי לפרסם את המסמך באמצעי התקשורת... אבל יש לי חבר שאיתו אני עובד - הוא גם
15 יועץ תקשורת שרוליק איינהורן... התייעצתי איתו..." (הודעת יום 27.10.24 פסקה 31 והלאה).
16

17 לדבריו, הוא שלח את המסמך לישראל איינהורן בואטסאפ לשם פרסומו (הודעת יום 27.10.24
18 שורות 107-108).
19

20 וכן: "ש: הרעיון ללכת לתקשורת היה שלך ? ת: כן" (הודעת יום 27.10.24 שורות 258-259).
21

22 עוד סיפר על שיחת ועידה מרובעת בינו, בין האחר, עם ישראל איינהורן וגורם מה"בילד"
23 שהתקיימה יומיים לפני הפרסום ב"בילד", שבה נשאל שאלות הבהרה שונות (הודעת יום 31.10.24
24 שורה 92 והלאה).
25

26 ודוק, המשיב 1 אינו חלק מאותה שיחת ועידה מרובעת.
27

28 וכן מסר: "פניתי לשרוליק, הוא קולגה שאני עובד איתו המון פעמים... שאלתי אותו אם הוא מכיר
29 עיתונאי שירצה לפרסם סיפור על מה הנרטיב של חמאס לגבי משפחות החטופים. הוא ענה שכן. אני
30 חושב שבאותו מעמד הוא העלה את הכתב פול. השיחה הייתה קצרה. אחרי השיחה שלחתי
31 בואטסאפ את המסמך "מסמך רביב" לשרוליק" (הודעת יום 31.10.24 שורה 191 והלאה וכן ראו

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

הודעתו מתאריך 5.11.25 שורה 45 והלאה וחקירתו בשב"כ מתאריך 28.10.24 סעיף 31 ויתרת חקירותיו בשב"כ בעניין זה).

סיפר כי לאחר הפרסום ב"בילד" שלח למשיב 1 פסקה מסכמת של המסמך ואת "המסמך לרביב": "אמרתי לו שזה בהמשך לפרסום של ה"בילד" ושאני חושב שנכון יהיה לזה התייחסות בישיבת הממשלה" (הודעת יום 31.10.24 שורה 223 והלאה).

הבהיר, כי שוחח עם המשיב 1 והמשיב 1 הכיר את הכתבה רק לאחר פרסומה (הודעת יום 31.10.24 שורה 235 והלאה).

בהמשך הדרך, אף כאשר נשאל שאלות נוקבות ומפורשות, האם מאן דהוא הנחה אותו במעשיו, השיב: "אף אחד לא נותן לי הוראות...לפעמים העבודה בצוות היא על בסיס חשיבה עצמאית או רעיונות שחלק מהאנשים בצוות מעלים. באירוע שעליו אני נחקר לא הייתה עבודת צוות" (הודעת יום 2.11.24 שורה 51 והלאה וכן זכ"ד חקירת שב"כ מתאריך 10.11.24 סעיף 10).

הוא הבהיר כי אין עליו כל חובת דיווח במסגרת עבודתו (הודעת יום 2.11.24 שורה 57).

כאשר נשאל האם מאן דהוא בלשכת ראש הממשלה ידע על הדלפת המסמך ל"בילד" השיב: "יתכן ואחרי הפרסום בין אם ברצון פנימי להתרברב או בין אם ברצון לקחת קרדיט, אולי רמזתי לצוות, לא זוכר מישהו ספציפי שאני מכיר את זה או קשור לזה או השפעתי על זה" (הודעת יום 2.11.24 עמוד 7 שלוש שורות אחרונות).

בחקירה מיום 16.11.24, אשר סבה אחר ההודעות שהוחלפו בין אליעזר פלדשטיין והמשיב 1, עובר לפרסום (שורה 30 והלאה) הבהיר הראשון לשאלת החוקר, אם ביקש מן המשיב 1 אישור לפרסום והשיב: "...יונתן ידע, שיתפתי אותו ביום ראשון ובמהלך השבוע בהתפתחויות. יונתן ידע שיש מקור שהעביר לי מסמך עדכני יותר עם הנרטיב של חמאס. אני ביקשתי מיונתן כבר בתחילת השבוע שיעדכן את רה"מ בדבר הזה ולכן שלא עניתי לו לשיחה שהוא הוציא אלי ביום שישי אמרתי שאני בשיחה עם המקור של הפרסום של הבילד, והוא ציין שה"בוס" מבסוט. לשאלתך ה"בוס" הכוונה לרוה"מ, מכיוון שיונתן יודע שהיה לי חשוב לקבל את ברכתו והצעתו ומחשבתו גם של יונתן וגם של רה"מ על המהלך הזה...לא ביקשתי ממנו אישור. עדכנתי אותו בזה שאני מתכוון לפרסם את המסמך. אם יונתן היה אומר "לא" זה לא היה קורה. אבל לא ביקשתי את אישורו" (שורה 70 והלאה). כל זאת אמר, אף שקודם לכן בהודעתו קשר אותו למערך ההתייעצויות (שורה 58).

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

ולא מיותר יהא לציין את הטחת החוקר המלמדת מה הוא חושב על טיב גרסתו של אליעזר פלדשטיין, כבר בשלב זה: "אז אני אומר לך (באופן ציני) שזה ממש נוח מצידך להיזכר בדברים ברגע האחרון במיוחד שאין לך כמעט שום תימוך להתנהלות שאתה מתאר פה" (שורה 95).

אכן, בשלבים הראשונים, לא טען למעורבותו של המשיב 1 ואם טען למעורבותו של המשיב היה זה בדרך של עדכון בדיעבד.

בנוסף, בדיקת פוליגרף שנערכה לאליעזר פלדשטיין בתאריך 30.10.24 ובה השאלה הממוקדת האם מאן זהו הנחה אותו להעביר את המסמך שפורסם ב"בילד", והאם הוא מסתיר גורם נוסף (ראו: זכ"ד שב"כ מתאריך 30.10.24) לימדה כי הוא דובר אמת, עת השיב עליה בשלילה (ראו: זכ"ד שב"כ מתאריך 2.11.24).

כזכור, עד לשלב זה, קשר מעורבים שונים, נוספים, וביניהם קרוב משפחה, אך לא קשר את המשיב 1. לפיכך, אם נמצא דובר אמת בבדיקת הפוליגרף בשאלה זו יש בכך להשליך על טיב גרסתו.

אף שבדיקת פוליגרף אינה קבילה במסגרת ראיות לכאורה או במשפט עצמו, היא קבילה בעת בדיקת החשד הסביר.

לאמור: אליעזר פלדשטיין, אשר אותה עת לא קשר את המשיב 1 להדלפה, נשאל בבדיקת פוליגרף האם הוא מסתיר אדם נוסף – השיב בשלילה ונמצא דובר אמת.

מעבר לחקירה דלעיל, מתאריך 16.11.24 שבה קשר את המשיב 1, במידה כזו או אחרת, במלל פה בלבד להדלפת המסמך, רק בחקירות האחרונות, ובכלל זה אלו שהתקבלו במסגרת חקירת "רכבת בשער" (שהועברו כגלויות אל תיק ה"בילד") הפליל את המשיב 1, כמי שהורה לו כיצד לפעול באופן כללי (הודעת 19.3.25 שורה 170, 174 הודעת 31.3.25 שורה 25 – "הבוס שלי הוא יונתן אוריך", הודעת יום 29.5.25).

אכן, אין זהו חיזיון נדיר, שבמסגרתו חשוד בחקירת משטרה מוסר גרסאות שמתפתחות מהכחשה לאמירת אמת ובחנתי את הסבריו לשינוי הלבבות.

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריד
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

ואולם, גם כאשר אליעזר פלדשטיין הפליל את המשיב 1, הרי שהפללתו לא התיישה עם ראיות
לכאוריות שונות, כגון:

במהלך החקירה הסתבר כי טענת אליעזר פלדשטיין כלפי המשיב 1, שהוא זה שהורה לו להעביר
את המסמך אינה נתמכת בראיות תעבורה של תקשורת טלפונית. על כן, טען בחקירתו המאוחרת,
כי דובר בהוראה במסגרת פגישה פיסית. ואולם, ראית האוכון - במ/7 לא מצאה חפיפה רלוונטית
בין המנוי הסלולארי של אליעזר פלדשטיין למנוי הסלולארי של המשיב 1, כתמיכה לטענת אליעזר
פלדשטיין לקיומה של פגישה הפיסית הנטענת ביניהם, עובר להדלפת המסמך.

יתירה מכך, אמרתו המפלילה של אליעזר פלדשטיין לא התיישה עם אמרות של עדים אחרים
הקיימים בתיק החקירה.

הוסף לכך את המחדל החקירתי באי גביית אמרתו של ראש הממשלה כדי לברר האם התקיימה
פגישה פיסית מסוימת שאליעזר פלדשטיין טען שהתקיימה, וכדי לברר את מידת מודעותו של ראש
הממשלה לפרסום הידיעה. אכן, כיצד יתכן שאליעזר פלדשטיין מוסר כי הוא דיווח פיסית לראש
הממשלה אודות הכוונה לפרסם את המסמך הסודי, והמבקשת אינה מוצאת לנכון לחקור את ראש
הממשלה? המסקנה היחידה שאותה יש להסיק מכך היא, שאילו הייתה המבקשת חוקרת את ראש
הממשלה, הוא היה דוחה מכל וכל את טענת אליעזר פלדשטיין בעניין זה, וכבר קבע הרא"ש את
הכלל הראיתי: "הרוצה לשקר ירחיק עדיו".

נראה כי המבקשת עצמה מודעת היטב לקושי המובנה הקיים בגרסאותיו של אליעזר פלדשטיין
ודי אם אפנה את הקורא הסביר לעיין בהודעתו מתאריך 29.5.25 (במ/8) שאינה נדרשת לחוכמת
הנסתר:

החוקר הנבון מטיח בו את הראיות שאינן מסתדרות עם גרסתו ואינו זוכה לתשובה המניחה את
הדעת: "על-פי הודעתך מתאריך 16.11.24 מי שהפנה אותך לאיינהורן לצורך הפרסום בחו"ל היה
יונתן אוריד, אבל לא נמצאה שום התכתבות בין שניכם וגם לא קיימת אינדיקציה לשיחת טלפון
ביניכם. אז תסביר באיזה אופן קיבלת את ההפניה של אוריד לאיינהורן בנושא זה?".

בשלב זה, מגיעה תשובה ארוכה, חמקמקה ומפותלת שבה טען אליעזר פלדשטיין לקיומה של
פגישה פיסית משולשת בינו, בין המשיב 1 וכנראה שבין ראש הממשלה: "...אני מזכיר לך יונתן,
שלפני מספר חודשים היינו ביחד בקריה, בלשכה, בזמן שראש הממשלה שם וסיפרתי לך שפנה
אלי בחור באמ"ן שרוצה לפגוש אותי דחוף ולהעביר מידע לראש הממשלה...". וכן שהוא, אליעזר

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

פלדשטיין, עדכן הן את המשיב 1 והן את ראש הממשלה בפגישה עם מקור המסמך: **"...הלכתי ליונתן אוריך עדכנתי אותו בע"פ על כל הדברים (שפלוגי) אמר ומיד לאחר מכן אני עדכנתי את ראש הממשלה"**.

בשלב זה, החוקר מבין שאליעזר פלדשטיין מתחמק ממתן תשובה ישירה ואומר לו: **"תענה על השאלה"** ואליעזר פלדשטיין משיב: **"באותה מסיבת עיתונאים גם עדכנתי את ראש הממשלה לאחר שהעדכנתי את יונתן שיש לי את המסמך שאני ויונתן נחשוב מה לעשות איתו"**.

שוב, החוקר אינו מוותר ומטיח בו: **"אני מקריא לך את השאלה שוב. תענה על השאלה"**, ותשובתו: **"כל השיחה עם יונתן היה פרונטאלי"**.

או אז, החוקר מסביר לאליעזר פלדשטיין, **שראיית האיכון אינה תומכת בטענה של מפגש פיסי בינו ובין המשיב 1** (שורה 23) ועוד כהנה וכהנה טענות שאינן פוגשות הסברים סבירים.

אכן, **קיימת תחלופת הודעות בין המשיב 1 לאליעזר פלדשטיין** (מיצוי מדיה קלסר 3 וראיות שצורפו כנספחים לחקירותיו), וכוונתי לאלו שקדמו לפרסום. אולם גם אלו ניתנות לפרשנויות שונות - אין תכתובת חד-משמעית ברורה **מצד המשיב 1**, ומרבית ההודעות אינן מתיישבות עם אמרותיו של אליעזר פלדשטיין, שבאו להסבירן (אפנה שוב להודעתו במ/8 שורה 25 והלאה, הודעת יום 16.11.24 שורה 43 והלאה, שורה 54).

כך, למשל, התכתבות מיום 6.6.24 מאליעזר פלדשטיין למשיב 1, בה רשם שיש לו איזה "קצין בכיר" שהוא "מקור שלי" ב"אמ"ן", שרוצה להעביר בדחיפות חומרים לרוה"מ, כלל לא זכתה לתשובת המשיב 1 ולהמשך תכתובת מצדו.

וכן, ההודעה שכתב אליעזר פלדשטיין למשיב 1 בתאריך 1.8.24 שבה אמר לו שהוא צריך לקפוץ לגלילות כדי לאסוף דברים "בשבילנו", ושיש לו "משהו דחוף" נותרה חסרת פשר, ניתנת לאלף פרשנויות וללא כתיבה משלימה אקטיבית של המשיב 1.

וכן, ההתכתבות מתאריך 2.9.24 שבה אליעזר פלדשטיין כתב לו שלא יענה, כי הוא בונה לו סיפור לסופ"ש, "שווה מיליון דולר", אינה מרמזת כי המשיב 1 מודע לכך שמדובר בפרסומו הצפוי של **המסמך האסור**, אלא דווקא להיפך, שאליעזר פלדשטיין כותב למשיב 1 דבר מה שהמשיב 1 **אינו מודע לו**, אלא אמור להיות מופתע מפרסומו.

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

וכן, ההתבטאות מתאריך 3.9.24 בשעה 22:11 שבה רשם אליעזר פלדשטיין למשיב 1: "מי יש לך
בחול לשרוף משהו גדול", וזאת לאחר, שכפי הנראה המסמך המדובר **כבר היה בידו** והוא עשה
ניסיון לפרסמו דרך עיתונאי בארץ, לאחר שהצנוורה אסרה על כך - דווקא יכולה ללמד, לפי **נוסחה**
של הפניה, כי המשיב 1 **כלל לא היה בסוד העניינים מלכתחילה**, שאם לא כן הוא לא היה אמור
לכתוב לו דברים בנוסח עלום שכזה. ואם לא די בכך, בהמשך הדרך פנה אליעזר פלדשטיין לישראל
איינהורן, ואין שיחת ביניים או התכתבות מול המשיב 1 באופן שיכול לרמוז על כך שהמשיב 1 הפנה
אותו לישראל איינהורן, ודוח האיכונים שלל פגישה פיסית ביניהם בתקופה זו.

ביחס להתבטאות מתאריך 5.9.25 שאליעזר פלדשטיין כתב למשיב 1: "we will publish it tomorrow morning".
בכתב-האישום שהוגש מצוין כי בתאריך 4.9.24 נערכה שיחת ועידה בין
כל המעורבים בפרסום המסמך שלא כדין. **המשיב 1 אינו מאזכר בין המעורבים**. ביחס להודעה זו,
המשיב 1 כלל אינו מגיב לה ואין כל המשך המלמד, כי **היא חלק ממנו**, כלומר על דעתו והסכמתו,
וכי מדובר באירוע הקושר אותו לפרסום המסמך. בנוסף, היא אינה מאזכרת מסמך סודי וניתנת
לפרשנויות רבות.

לאחר הפרסום ב"בילד", בתאריך 6.9.24, אליעזר פלדשטיין שולח למשיב 1 כתבות רבות שפורסמו.
המשיב 1 כותב לו: "חגיגה". המשיב 1 מנסה להתקשר אליו, ואליעזר פלדשטיין כותב לו: "'דקה'
"בשיחה עם המקור". ולאחר מכן כותב לו: "קח את הזמן" ו"הבוס מבסוט". אכן, יש בכך לקשור
את המשיב 1, במידה מסוימת, אך לא ניתן לשלול את המסקנה, כי "הבוס מבסוט" כלפי פרסום
בדיעבד, אך לא היה חלק מן הפרסום **מלכתחילה**.

ועוד כהנה וכהנה **תמיהות ופרכות** כחול אשר על שפת הים, המובילות אל המסקנה שככל שתקלף
את שכבות הבצל הראייתיות תגלה שבסופו של קילוף שוכן שם עדיין בצל.

יצוין, כי **עמדת המשיב 1** בחקירותיו היא שאליעזר פלדשטיין לא עדכן אותו בדבר הכוונה לפרסם
את המסמך (הודעת יום 5.6.25 שורה 3 והלאה): **"לא נתתי לו אישור לפרסם איזו ידיעה או מסמך**
מסווג אף פעם" ואף **הציע לעבור בדיקת פוליגרף** על גרסתו - הודעת יום 5.6.25 שורה 16, וכן: **"לא**
הכרתי את המסמך של הבילד לפני הפרסום" - שורה 31) (החוקרים לא מצאו לנכון להעבירו
בדיקת פוליגרף כפי שעשו לאליעזר פלדשטיין).

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

ולסיום: בהמשך להחלטתי מתאריך 14.1.26 קיבלתי לעיוני מאת המבקשת, במעטפה סגורה, מסמך שאותו סימנתי במ/1 מתאריך 15.1.26. מרקרתי דברים. מטבע הדברים, **איני יכול לפרט**, אך אני מציע לכל ערכאה שיפוטית שתידרש לנושא לבחון אותו בטרם החלטה, משום שכל קוראו **תצילנה** אוזניו, כאשר בוחנים את המסמך לאור הגרסאות דלעיל.

חקירת הפגישה הלילית - חקירת השיבוש:

בתאריכים 22.12.24 - 24.12.25 שודר בערוץ כאן 11 ראיון של הכתב עומרי אסנהיים עם אליעזר פלדשטיין, שבמסגרתו סיפר על פגישה לילית, שהתקיימה בחניון הקריה בתל-אביב, בינו ובין המשיב 3.

בהתאם לגרסתו שבראיון, הוא נקרא בבהילות בשעת לילה מאוחרת על-ידי המשיב 3 להיפגש עמו בקריה.

במהלך הפגישה, נכנס המשיב 3 אל רכבו של אליעזר פלדשטיין (הפגישה הייתה ביחידות לאחר שלפי הוראתו של המשיב 3 הם השאירו את מכשירי הטלפון הסלולאריים מחוץ לרכב, בידי גורמים ששהו מחוץ לו). ברכב, הציג בפניו המשיב 3 רשימה של שמות, עדכן אותו כי קיימת חקירה של מחלקת חקירות הביטחון, שאל אותו ביחס לחקירה: "זה קשור אליך?", "זה קשור אלינו" וכיו"ב, והוסיף שאם זה חקירה הקשורה ללשכת ראש הממשלה אזי הוא יכול "לכבות את זה".

אירוע זה מבוסס כולו על אמרתו של אליעזר פלדשטיין בראיון דלעיל ובחקירתו במשטרה מתאריך 11.1.26 (במ/8 - תמציתה בסעיף 4 (2) לדוח הסודי במ/2).

לטענת היחידה החוקרת, הפגישה התקיימה בלילה של תאריך 5.10.24.

בחנתי בקפידה את גרסת אליעזר פלדשטיין בחקירה (במ/8). עיון בה מלמד, כי תילי התילים הראייתיים שביקשה המבקשת לצבור, כראיות מחזקות בדבר עצם קיום הפגישה, הם גמלים פורחים באוויר.

במה דברים אמורים – אפנה להודעתו של אליעזר פלדשטיין לשורות 9 – 10 בכל הקשור לשאלה מתי בדיוק הייתה הפגישה הנטענת ולמשפט המתחיל במילים "בין התאריכים...". אם כך הם פני הדברים, וקיימות אפשרויות רבות נוספות, ישאל עצמו השואל שאלה אחת – מה רבותא בחיזוקים

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

הנטענים של במ/4 ו – במ/5, ותשומת הלב של היחידה החוקרת אל שורה 14 המחל במילים "לא
צינתי...".

קראתי מהיכן הגיעה היחידה החוקרת למסקנה שהפגישה התקיימה **דווקא** בתאריך 5.10.25,
בעולה מן השאלה שנשאל אליעזר פלדשטיין בחקירתו במ/8 שורה 64, אך זוהי מסקנה שלדעתי
קלושה ביותר, אשר נבעה מראיית מנהרה חקירתית.

רק בחקירה זו (במ/8), **לראשונה**, קשר אליעזר פלדשטיין את המשיב 2 לאירוע, **כמי שקיבל לידי**
את מכשירי הטלפון הסלולאריים לצורך הפגישה – **הא ותו לאו חלקו של משיב 2**.

בחקירתו בשב"כ, מתאריך 7.11.24 (במ/28) וגם מיום 5.11.24 (במ/33) ציין אליעזר פלדשטיין **בדרך**
מרומזת אודות פגישה בשעת לילה מאוחרת בקריה, **אולם לא הוסיף פרטים**.

לטענת המבקשת, עצם קיומה של הפגישה קיבלה אישור מסוים (אפנה לבמ/1 סעיפים 7, 9). אולם,
גם אם יש שיטענו כי מדובר בחיזוק, הרי **שהתכנים הנטענים** מגיעים עדיין, **אך ורק מצדו של**
אליעזר פלדשטיין. כלומר, עצם קיומה של פגישה אינו מעלה ואינו מוריד אל תוך זירת המחלוקת.

המבקשת הפנתה לדוח סודי ייעודי עדכני הנוגע לפגישה הלילית שאותו סימנתי במ/2.

עוד עיינתי בראיות רלוונטיות שסומנו (במ/3) אולם אין להבין מדוע "ננעלה" היחידה החוקרת על
התאריך המדובר ובנוסף הדברים אינם מתיישבים עם גרסתו של אליעזר פלדשטיין גם בהיבט נוסף
ואפנה לבמ/8 שורה 103, 104.

בנוסף, לא מיותר יהא להפנות לשורות 108 – 111 שאינן מתיישבות עם ה"בבהילו" הנטען על-ידי
אליעזר פלדשטיין.

אבקש להבהיר: עיון בחומר הראיות הגולמי מעלה שאלה כבדה ביותר - מהו החשד כלפי משיב
2 ואיזה אבק של ראיה יש שבכוחה לתמוך במסקנה, כי הוא ידע בכלל מה טיב הפגישה, מה
תוכנה, האם נפתחה חקירה, על מה משוחחים השניים ? וכיו"ב.

ודוק, אף אם לצורך הדיון – **ולצורך הדיון בלבד** – יטען כי אמרתו של אליעזר פלדשטיין היא "אמת
חיה", "בטון יצוק" הרי שהוא עצמו **כלל אינו מפליל את המשיב 2** בביצוע עבירה פלילית, ואינו

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

מייחס לו ידיעה על טיבה ומהותה של הפגישה, מעבר לעובדה שהחזיק את הטלפונים של
המעורבים מחוץ לרכב.

עיון ברצף הגרסאות של אליעזר פלדשטיין מלמד, כי מדובר בעד שהתנהלותו בחקירה היא בגדר
"משענת קנה רצוץ" ואפנה לבמ/8 שורה 165.

קראתי את הודעתו של המשיב 2 (במ/10) ושל המשיב 3 (במ/9).

בחנתי ראיות גולמיות נוספות – במ/1 – במ/56 ולא שוכנעתי כי בידי המבקשת ראיות בעלות
עוצמה של ממש.

וכן, אפנה שוב למסמך שאותו סימנתי במ/1 מתאריך 15.1.26 ושביחס אליו לא אפרט, ואף הוא
מציג את הדברים באור שונה.

עוד יוער, כי יש לתמוה כיצד פתחה היחידה החוקרת בחקירת הפגישה הלילית בהסתמך אך ורק
על אמרתו של אליעזר פלדשטיין, כפי שמצאה ביטוייה בראיון לערוץ כאן 11, בעוד שהיה מצופה
שתחילה יוזמן הלה לחקירת משטרה, אשר תעביר את אמרתו במסגרת החקירתית, שרק בכוחה
לבקר באמת את הדברים שמסר, ורק אז יוזמנו המשיבים 2 ו-3 לחקירה כדי למסור התייחסות.

לא זו אף זו, המבקשת נסמכה על ראיון טלוויזיוני. ניחא, אם הייתה עושה כן לאחר בחינת כל
החומר הגולמי נשוא הריאיון – ולא כך היה. והנה, רק ביום הדיון ביקשה המבקשת צו מתאים
בעניין זה לקבלת כלל החומרים הגולמיים, וזאת רק לאחר שהמשיב 1 הגיש בקשה מתאימה
לבית-המשפט (עמוד 43 שורה 20).

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

מסקנות:

חשד סביר, כהגדרתו בדין, הינו רף ראייתי נמוך מאוד, קל כנוצה, שאינו נפגע אף אם קיימות בתיק אמרות סותרות, כבושות, רעועות ובלתי קבילות. "החשד הסביר" אינו עולה כדי ראיות לכאורה או כדי סיכוי סביר להרשעה. (ראו: בש"פ 6350/97 רוזנשטיין נגד מדינת ישראל – 29.1.97: בש"פ 5610/06 פלדרמן נגד מדינת ישראל – 25.7.06: בש"פ 10267/08 דבח נגד מדינת ישראל – 4.12.08: אפילו די בידיעה מודיעינית כדי למלאו – בש"פ 8077/18 אלקיען נגד מדינת ישראל – 13.11.18).

הראיות הקיימות מבוססות על אמרותיו השונות של אליעזר פלדשטיין, הן ב"בילד" והן בפגישה הללית, וביחס לאלו הצגתי את הבעייתיות הרבה הקיימת (בלשון המעטה).

יחד עם זאת, למרות הקשיים הראייתיים הלכאוריים הקיימים בתיקים דלעיל ולאורם (פירטתי חלקית בלבד) ניתן לקבוע כדלקמן:

ביחס למשיב 1: אמנם קיים חשד סביר, אך סבורני שעוצמתו, ברמה ראייתית שכזו, כפי שהתרשמתי ממנה, אינה יכולה לתמוך בבקשה.

ביחס למשיב 2: איני סבור שקיים חשד סביר שמאפשר הטלת תנאים מגבילים. לטעמי, מהותית, הגם שנחקר באזהרה, מדובר בעד לכל דבר ועניין,

ביחס למשיב 3: אמנם קיים חשד סביר, אך זהו חשד סביר דל ביותר, מאחר שהוא מבוסס על אמרתו ה"בעייתית" של אליעזר פלדשטיין בלבד, וחשד סביר ברמה שכזו אינו יכול לתמוך בבקשה.

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

(2) הצידוק החוקי להטלת התנאים המבוקשים:

כאשר בוחנים את התנאים המבוקשים המסקנה היא שאין תכלית ראויה בין התנאים המבוקשים לחקירות וכי מדובר בתנאים בלתי מידתיים בעליל, שיש בהם פגיעה שאינה נדרשת בזכויות חוקתיות.

המשיב 1:

ראשית, עיון בהחלטת בית-המשפט המחוזי הנכבד מלמד, כי היא התבססה על צבר של שתי החקירות – "רכבת בשער" וה"בילד".

כך למשל, קבע בית-המשפט המחוזי הנכבד: "בפן המהותי, וזה העיקר, לא ניתן להתעלם מהראיות שהצטברו כנגד המשיב בנוגע לחלקו בפרשת ה"בילד", והצדדים אינם חלוקים כי הן מבססות חשד סביר, ומהראיות הקשורות לפרשת "קטאר גייט", המבססות את בקשת העוררת להטלת התנאים" (עמוד 4 שורות 5 – 7 לעמ"י 33443-09-25).

עתה, משבית-המשפט המחוזי הנכבד בהחלטתו העדכנית, הפריד בין החקירות, ופרשת "קטאר גייט" לא נותרה עוד לדיון כרכיב רלוונטי להארכת התנאים, נראה כי הצדקה זו איבדה מעוצמתה.

ואכן, נציגת המבקשת אישרה: "שני התיקים הופרדו וקטארגייט לא רלוונטי מבחינת התנאים" (עמוד 41 שורות 13 – 14).

שנית, חלוף הזמן, כאשר מנגד אין כל טענה שהמשיב 1 עשה לשיבוש מהלכי החקירה. ואכן, נציגת המבקשת אישרה: "בתיק ה"בילד" לא ניסה להשפיע" (עמוד 45 שורות 30 – 35).

במסגרת החלטת בית-המשפט המחוזי הנכבד מאמצע ספטמבר 2025 נקבע, כי התקופה המבוקשת "בהינתן שאנו מצויים בפתחו של חודש תשרי, הכולל מעט ימי עבודה...הרי שפרק הזמן המבוקש הוא מידתי..."

16. אשר לתקופה המבוקשת. בהינתן שאנו מצויים בפתחו של חודש תשרי, הכולל מעט ימי עבודה, ובהינתן עצמת החשד הסביר בשני התיקים וטיבם של התנאים המגבילים, הרי שפרק הזמן המבוקש הוא מידתי והוא אף עולה בקנה אחד עם הצורך בקיום חקירה מעמיקה, והירה

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

אכן, מאז חגי תשרי עבר פרק זמן נכבד ביותר.

שלישית, המשיב 1 כלל לא נעצר בפרשת ה"בילד", לא נקבעו תנאי שחרור שיפוטיים בעניינו, וזאת מאז נובמבר 2024, ואלו נוצרו לראשונה רק באמצע חודש ספטמבר 2025. והנה עתה, מבקשים להאריך את התנאים הללו, למשך תקופה נוספת בלא כל הצדקה של ממש תוך בקשה לברוא תנאים חדשים.

רביעית, רשימת האנשים מנועי הקשר שנדונו עד כה בהחלטות בתי-המשפט הייתה רשימה שנוגעת לחקירת "רכבת בשער".

מעולם, לא נדונה רשימת מנועי קשר במסגרת חקירת ה"בילד" וזו התקבלה לתיק בית-המשפט אך ורק עם הבקשה, ונוכח בקשת בית-המשפט לקבל מהמבקשת הבהרה בעניין.

על כן, קבלת התנאי המדובר משמעותו יצירת רשימת מנועי קשר חדשה - יש מאין.

כאשר נציג המבקשת נשאל בעניין זה, כלומר, כיצד מבקשים כאן איסור קשר חדש הוא השיב תשובה קנטרנית מוזרה: "אז עכשיו אנו מבקשים. הגשנו רשימה חדשה ומעודכנת לתיק ה"בילד" (עמוד 41 שורה 17). אכן, נראה שמבקשים תנאים רק כי מותר לבקש.

מילא, אך כאשר בוחנים את האנשים המנויים באותה רשימה חדשה, אחד לאחד, אין להבין מה התכלית המבוקשת כלפיהם.

חמישית, עד לבקשה שנדונה עתה ולרשימת האנשים מנועי הקשר, לא נאסר על המשיב 1 ליצור קשר עם המעורבים בפרשת ה"בילד", לרבות עם ראש הממשלה. והנה עתה, מבקשים לאסור עליו ליצור קשר עם רשימה חדשה, שנולדה אך ורק לקראת הדיון. לאמור, עד כה, יכול היה המשיב 1 ליצור עימם קשר כאוות נפשו, ומה יהלוך לפתע האיסור המתבקש ?

שישית, המבקשת אינה עותרת להשית תנאים על המשיב 1 בתיק ה"פגישה הלילית" ואם עותרת לכך (במהלך הדיון הדברים נותרו בערפל, משום שנציגיה נעו ונדו בעמדותיהם) כיצד יתכן להטיל תנאים מגבילים על אדם (המשיב 1) שלא נחקר באזהרה כחשוד בפרשה זו.

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

1 שביעית, לא ניתן לקבל בקשה לאסור על משיב 1 יצירת קשר עם ראש הממשלה בפרשת ה"בילד",
2 כאשר ראש הממשלה כלל לא נחקר בעדות פתוחה או באזהרה, הוא אינו עד במשפט הקיים, ולא
3 הוצגו בפני פעולות חקירה עתידיות, שלפיהן הוא אמור להחקר (עמוד 39 שורה 9).

4
5 ודוק, מצויים אנו לאחר סיום החקירה, משום שבתיק קיים כתב-חשדות, שבו התבקש המשיב 1
6 למסור את עמדתו במסגרת השימוע.

7
8 ויודגש, כפי שאישרו נציגי המבקשת, שאין אנו דנים בשלב שבו מצויה חקירה פעילה, אלא בתיק
9 שבו הוגש כתב-אישום לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, והמשיב 1 מתנהל במסגרת שימוע.

10
11 העובדה שהמבקשת לא עדכנה את בית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, אשר דן בפרשת ה"בילד"
12 מלמדת כי היא עצמה רואה את מצב הדברים כחקירה שהסתיימה וכי אירוע ה"פגישה הלילית"
13 אינו בבחינת השלמת חקירה של פרשת ה"בילד".

14
15 שמינית, כפי שאישרה נציגת המבקשת (עמוד 40 שורה 13), אליעזר פלדשטיין עצמו נעדר כל תנאים
16 האוסרים על יצירת קשר או עיסוק בלשכת ראש הממשלה.

המשיבים 2 ו-3:

17
18
19
20 ראשית, הראיון הטלוויזיוני של אליעזר פלדשטיין שודר בתאריכים 22.12.24 – 24.12.24. מאז, ועד
21 יום 11.1.26, או ימים ספורים קודם לכן (עת הגיעה היחידה החוקרת לקבל צווים בהעדר), לא
22 החישא היחידה החוקרת פעמיה לפתוח בחקירה, אשר תמנע את המשך השיבוש הנטען.

23
24 כך, על פני ימים רבים, אפשרה היחידה החוקרת לכלל המעורבים, אם חפצו בכך, לשוחח ביניהם
25 ולהחליף מידע כאוות נפשם.

26
27 איני מקבל את הסברי המבקשת, כי העיכוב נבע משום שנדרשו אישורים מתאימים לפתיחה
28 בחקירה (עמוד 39 שורה 18).

29
30 לא הוצגו בפני אותם האישורים באופן שיאפשר לבחון מתי בדיוק התקבלו ומה גדר השיהוי
31 בפתיחה בחקירה. אף אם נדרשו אישורים, הרי שנוכח הבהילות הנטענת והחשש לשיבוש – אין
32 להבין מדוע לא כונסה ישיבת המאשרים עוד קודם לכן, בחירום, כפי החירום הנטען בבקשות.

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריד
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

התנהלות חקירתית בעצליים שכזו, אינה מתיישבת עם בקשה לתנאים מחמירים בתיק שבו חוקרים חשדות לשיבוש מהלכי חקירה.

שנית, לא זו אף זו: אזכיר, כי אליעזר פלדשטיין מסר את תמצית גרסתו בחקירת השב"כ מתאריכים 5.11.25 ו- 7.11.25. ובעניין זה שוב אפנה למסמך במ/1 מתאריך 15.1.26 המצוי בכספת ולתאריכו.

כלומר, עיקר הדברים היה ידוע ליחידה החוקרת חודשים קודם לכן, ולא הוצגו בפני מהלכי חקירה שמלמדים כי היא טרחה ועשתה למניעת השיבוש הנטען כבר בשלבים אלו.

שלישית, היחידה החוקרת ניסחה את בקשתה לאיסור יצירת קשר **באופן כוללני ביותר**, גורף, והיא כללה אנשים כדלקמן: "**כלל לשכת רוח"מ מהראשון ועד האחרון**". וכן: "**גורמים נוספים... ככל שיעלה...**", וכן: "**כלל** אנשי מערך הביטחון מידע בצה"ל". כך התנסחה – בדרך "**קבוצתית**", מן המסד ועד הטפחות (עמוד שורה 10 והלאה), באופן המלמד, כי היא לא הקדישה לבקשתה תשומת לב אמיתית, כמצופה מיחידת חקירה אשר אמורה להעמיד את זכויותיו של אדם בראש מעיניה, אלא בחרה להשליך את ה"רשת" רחוק ככל הניתן בלא בקרה או מחשבה בדבר התכלית המבוקשת ונוכח שאלות של מידה.

במעמד הדיון, ככל ששאלתי בנושא, לא קיבלתי הסברים שהניחו את הדעת (עמוד 48 שורה 23 והלאה).

נחקר **חייב לדעת מה הם גזרי האיסור** - ממה עליו להיזהר, שהרי יש משמעויות עונשיות פליליות למי שמפר את הגדרים. וכאן, בנוסח **כוללני שכזה**, יכול הנחקר למצוא את עצמו **עבריין בדיעבד**, ללא חופש בחירה בין מותר לאסור, משום שהוא יצר קשר עם מאן דהוא שיתכן והתברר בדיעבד, כי הוא נכלל ברקמה הפתוחה שהציבה לו המבקשת.

רביעית, אזכיר כי המשיבים 2 ו- 3 אינם קשורים לחקירת ה"בילד" (עמוד 39 שורה 28) והם חלק מחקירה נקודתית ביותר.

חמישית, התנאי בדבר איסור יציאה מן הארץ כלל אינו רלוונטי ואינו משיג תכלית ראויה.

נציגת המבקשת אישרה שאין כל חשש להימלטות מן הארץ (עמוד 54 שורה 27).

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

1 היא נשאלה מדוע נדרש תנאי שכזה והשיבה כי למעשה, היא מבקשת שהמשיבים 2 ו 3 – ישהו
2 בישראל **מטעמי נוחות**, כדי שאם היחידה החוקרת תבקשם להתייצב לחקירה הם יוכלו לעשות כן
3 בתוך פרק זמן קצר ובאופן שימנע אפשרות לשיבוש (עמוד 54 שורה 18 והלאה).

4
5 ואולם, לא לשם תכלית שכזו מטילים תנאי של איסור יציאה מן הארץ, היורד לשורש זכות חוקתית,
6 אלא שיש להציג עילה חזקה, מבוררת שבכוחה לחסום זכות חוקתית שכזו.

7
8 **שישית,** משיב 2 ובפרט משיב 3, נושאים במשרה ציבורית חשובה וחיונית ביותר לתפקוד לשכת
9 ראש הממשלה.

10
11 נמסר שמשיב 3 אמור לכהן כשגריר מטעם מדינת ישראל.

12
13 על כן, לא בנקל ייטה בית-המשפט להטיל תנאים כה בלתי מידתיים נוכח חיוניותם של שני עוררים
14 אלו.

15
16 ואזכיר, כי התנאי בדבר איסור יציאה מן הארץ ביחס למשיב 3 מונע ממנו הלכה למעשה להתחיל
17 בתפקידו כשגריר בלונדון והוא יורד לשורש חופש העיסוק.

18
19 **שביעית,** התנאים המבוקשים ביחס למשיבים 2 ו 3 הם הלכה למעשה, "איסור עיסוק" בעוד
20 שהדין אינו מאפשר להטיל איסור עיסוק **אך ורק נוכח עילת השיבוש**.

21
22 אפנה בעניין זה ללשונו הברורה של סעיף 48א(10) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה –
23 מעצרים) תשנ"ו – 1996 – הקובע את **עילת הסיכון, שאינה מתקיימת כאן:** "...שהמשך העיסוק
24 מהווה **סכנה לביטחון** הציבור או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה" – ואני ער להחלטת בית-
25 המשפט העליון במסגרת בש"פ 2841/13 **חדיג'ה נגד מדינת ישראל** – 6.5.13).

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 18029-05-25 מדינת ישראל נגד יהונתן אוריך
ע"ק 31186-01-26 עומר מנצור נגד מדינת ישראל
ע"ק 31957-01-26 צחי ברוורמן נגד מדינת ישראל

ג. תוצאה:

מסקנתי מכל האמור לעיל, היא כי אין הצדקה **ראייתית, או עניינית, מידתית ותכליתית**, לקבל את הבקשות כפי שהן ולהאריך את תנאי השחרור של כל המשיבים בדבר אי יצירת קשר ואיסור עיסוק, למעט הערבויות וכפי שיפורט להלן.

על כן, אני דוחה את הבקשה ביחס למשיב 1 וקובע כי למעט הערבויות, ואיסור יצירת קשר למשך 60 ימים עם אליעזר פלדשטיין וישראל איינהורן לא יחולו כל תנאים מגבילים נוספים.

אני מקבל את עררו של משיב 2 וקובע, כי למעט ערבותו העצמית בסך 5,000 ש"ח לא יחולו כלפיו כל תנאים מגבילים.

אני מקבל את עררו של משיב 3 וקובע, כי למעט ערבותו העצמית בסך 5,000 ש"ח, ואיסור יצירת קשר עם אליעזר פלדשטיין, ו – ח.מ. למשך 30 ימים לא יחולו כל תנאים מגבילים.

תוקף החלטתי בחלוף 72 שעות והיא תיכנס לתוקף ביום 18.1.26 בשעה 16:00, כדי לאפשר למבקשת לשקול הגשת ערר.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"ו, 15 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

מנחם מזרחי, שופט, נשיא